

"Ik ga op naar het altaar van de Heer,
naar de Heer die mijn jeugd verblijdt." (psalm 43)

VROOM AANDEKENEN AAN

ZEEREERWAARDE HEER

ALBERT DE BRAUWER

geboren te Sint-Jans-Hemelveerdegem 20 mei 1904
priester gewijd te Gent 25 mei '29
leraar H.-Maagcollege Dendermonde 4 september '29
onderpastoor Haasdonk 21 augustus '33
onderpastoor Moorsel 14 juni '35
onderpastoor Aalst Sint-Jozef 19 juli '41
legeraalmoezenier 18 juni '45 tot 31 juli '46
pastoor Appelterre 31 oktober '49
pastoor Gent-Ekkergem Sint-Martinus 2 december '58
deken Gent-Zuid 1 januari '69
directeur Zusters Penitenten Grotenberge
3 december '79
overleden te Zottegem 18 december '85,
gersterkt door het sacrament van de ziekenzalving.

Een tevreden man is van ons heengegaan. Een goede priester. Een dankbare en lieve mens.

Velen hebben spijt dat Mijnheer De Brauwer zo spoedig is gestorven. Hij was de beminde "Nonkel Albert" voor zijn familie, die hij graag zag. Voor zijn ouders had hij een grote eerbied. Van hen ontving hij de natuurlijke adel van de landman die Mijnheer De Brauwer tekende. Van hen erfde hij ook hun christelijk geloof.

Hij hield van zijn geboortestreek waarvan hij de minzaamheid en vriendelijkheid had meegekregen.

In zijn vriendschap was Mijnheer De Brauwer trouw en gul met heel zijn hart, met heel zijn hand. Vanuit elk verblijf en elke tijd van zijn rijkgevuuld leven heeft hij vrienden bijgehouden: uit zijn collegejaren en seminarietijd, van toen hij leraar was of legeraalmoezenier, vanuit de parochies waar hij had gestaan als onderpastoor, pastoor, deken. Geen Oudleerlingendag in het Sint-Catharinacollege te Geraardsbergen, geen samenkomst met jaargenoten miste hij. Telkens weer ging hij op stap naar vrienden, eenvoudige mensen en hooggeplaatsten, jongeren en ouderen, naar medepriesters.

Met toewijding en rustig-sterke werkkraft heeft hij de opdrachten behartigd die hem werden toevertrouwd. Hij was de pastoor die zijn mensen kende en opzocht en mild onthalen kon. Te Appelterre. En veel mooie jaren in de Sint-Martinusparochie Ekkergem te Gent. 1000 jaar Ekkergem vierde hij er en de parochiekerk kwam in feestelijke luister te staan. Voor zijn onderpastoors was, en bleef hij, de zorgende en gastvrije vader. En de Zusters van Grotenberge hadden hun geliefde directeur graag nog lang bij zich gehad.

Nu gaat de erkentelijkheid en de dank van Mijnheer De Brauwer naar zovelen die hem met liefde en zorg nabij zijn geweest, familie, vele vrienden, en heel in het bijzonder zijn ingoede huishoudster Juffrouw Solange.

Mijnheer De Brauwer was een blijde mens en een gelukkige priester, wijs en gezond van oordeel, moedig ook en beginselvast, in geest van gehoorzaamheid en ongekunsteld. Van aard en hart was hij Vlaams. Hij las in het open boek van de natuur en van de mensen, thuis en op vele reizen. En dankbaar waardeerde hij de goede gaven van het leven. Mannelijk-vroom was hij, met een oprechte verering voor Onze Lieve Vrouw. Zo dikwijls trok hij op met parochianen, en nu als rustend priester elk jaar, met de Diocesane Bedevaart naar het Maria-oord te Lourdes-Frankrijk.

Wat is dan het geheim van deze priester wiens deugddoende rust en onwankelbare zekerheid zoveel mensen als vanzelf tot herwonnen zelfvertrouwen

bracht ? Dit geheim wortelt diep in zijn geloof in God. Dankbaar wist Mijnheer De Brauwer hoe God, die leven is, ons het leven geeft en leven doet. God was zijn vaste en sterke burcht. In Hem vond hij het stevige rustpunt van zijn bestaan.

Zo werd hij een mens die tevreden elke dag uit Gods Handen ontving maar die ook elk uur bereid was om, als God hem mocht roepen, rustig afscheid te nemen van het leven op deze aarde en te zeggen : het is goed geweest, dank U.

Hij werd een mens die doorheen de dingen van deze wereld reeds de hemel smaakte en in zijn gulhartigheid velen reeds een voorsmaak van de hemel liet proeven en genieten.

Vanuit zijn geloof in God heeft hij ook de beperktheden van ons bestaan, de pijn en het lijden in zijn lichaam, in zijn werk, in zijn contact met mensen, zwijgend en ongemerkt aanvaard. Hij wist hoe de Heer langs deze weg zijn vrienden zuivert en loutert en klaar maakt voor Zijn Komst. En was hij niet bereid om aldus als priester met Christus offer te worden voor het leven van de wereld !

Nu waren de laatste Adventsdagen aangebroken. Kort vóór Kerstmis zou de Heer Jezus Zijn komst in het leven van deze mens voltooien. De roeping van deze priester, hoogbejaard en jong van geest, zou nu reiken naar haar hoogtepunt. Stervend zal hij delen in de Kruisdood van de Christus, om in het volle licht en de eindeloze vreugde van Zijn Verrezen Heer binnen te gaan en herboren te worden, liefhebbend en dankend met heel zijn wezen, voor altijd... Voor ons allen zal hij Gods vele goede gaven ontvangen.

Onze Lieve Vrouw, leid uw priester binnen in de heerlijkheid en de vreugde van Uw Zoon.

De families De Brauwer en De Mey danken voor uw aanwezigheid, uw deelneming en uw gebed.

